

עין משפט ורגל מצוה

בני העיר פרק רביעי מגילה

מסורת הש"ס

(א) בנה בנה... (ב) בנה בנה... (ג) בנה בנה... (ד) בנה בנה... (ה) בנה בנה... (ו) בנה בנה... (ז) בנה בנה... (ח) בנה בנה... (ט) בנה בנה... (י) בנה בנה... (יא) בנה בנה... (יב) בנה בנה... (יג) בנה בנה... (יד) בנה בנה... (טו) בנה בנה... (טז) בנה בנה... (יז) בנה בנה... (יח) בנה בנה... (יט) בנה בנה... (כ) בנה בנה... (כא) בנה בנה... (כב) בנה בנה... (כג) בנה בנה... (כד) בנה בנה... (כה) בנה בנה... (כו) בנה בנה... (כז) בנה בנה... (כח) בנה בנה... (כט) בנה בנה... (ל) בנה בנה...

גילוי הש"ס

בב"ד... (א) בנה בנה... (ב) בנה בנה... (ג) בנה בנה... (ד) בנה בנה... (ה) בנה בנה... (ו) בנה בנה... (ז) בנה בנה... (ח) בנה בנה... (ט) בנה בנה... (י) בנה בנה... (יא) בנה בנה... (יב) בנה בנה... (יג) בנה בנה... (יד) בנה בנה... (טו) בנה בנה... (טז) בנה בנה... (יז) בנה בנה... (יח) בנה בנה... (יט) בנה בנה... (כ) בנה בנה... (כא) בנה בנה... (כב) בנה בנה... (כג) בנה בנה... (כד) בנה בנה... (כה) בנה בנה... (כו) בנה בנה... (כז) בנה בנה... (כח) בנה בנה... (כט) בנה בנה... (ל) בנה בנה...

הגהות הב"ח

(א) בנה בנה... (ב) בנה בנה... (ג) בנה בנה... (ד) בנה בנה... (ה) בנה בנה... (ו) בנה בנה... (ז) בנה בנה... (ח) בנה בנה... (ט) בנה בנה... (י) בנה בנה... (יא) בנה בנה... (יב) בנה בנה... (יג) בנה בנה... (יד) בנה בנה... (טו) בנה בנה... (טז) בנה בנה... (יז) בנה בנה... (יח) בנה בנה... (יט) בנה בנה... (כ) בנה בנה... (כא) בנה בנה... (כב) בנה בנה... (כג) בנה בנה... (כד) בנה בנה... (כה) בנה בנה... (כו) בנה בנה... (כז) בנה בנה... (כח) בנה בנה... (כט) בנה בנה... (ל) בנה בנה...

לעיו רש"י

אשר... (א) בנה בנה... (ב) בנה בנה... (ג) בנה בנה... (ד) בנה בנה... (ה) בנה בנה... (ו) בנה בנה... (ז) בנה בנה... (ח) בנה בנה... (ט) בנה בנה... (י) בנה בנה... (יא) בנה בנה... (יב) בנה בנה... (יג) בנה בנה... (יד) בנה בנה... (טו) בנה בנה... (טז) בנה בנה... (יז) בנה בנה... (יח) בנה בנה... (יט) בנה בנה... (כ) בנה בנה... (כא) בנה בנה... (כב) בנה בנה... (כג) בנה בנה... (כד) בנה בנה... (כה) בנה בנה... (כו) בנה בנה... (כז) בנה בנה... (כח) בנה בנה... (כט) בנה בנה... (ל) בנה בנה...

מוסף רש"י

משום... (א) בנה בנה... (ב) בנה בנה... (ג) בנה בנה... (ד) בנה בנה... (ה) בנה בנה... (ו) בנה בנה... (ז) בנה בנה... (ח) בנה בנה... (ט) בנה בנה... (י) בנה בנה... (יא) בנה בנה... (יב) בנה בנה... (יג) בנה בנה... (יד) בנה בנה... (טו) בנה בנה... (טז) בנה בנה... (יז) בנה בנה... (יח) בנה בנה... (יט) בנה בנה... (כ) בנה בנה... (כא) בנה בנה... (כב) בנה בנה... (כג) בנה בנה... (כד) בנה בנה... (כה) בנה בנה... (כו) בנה בנה... (כז) בנה בנה... (כח) בנה בנה... (כט) בנה בנה... (ל) בנה בנה...

אונורה ומשכונה אסור. קשה דהא רבי מאיר לא אסר במתניתין אלא ממכר עולם אבל על תנאי שרי ומאי שנא ונראה לי דהאי דר"מ שרי למכור על תנאי היינו של רבי לרבי להתפלה של דלח במכר זה וזויל והא דלסרי' הכא משכנתא היא דיחיד משום זולול:

תשמישי קדושה וכו' נרתיק וכו' רצוצותיהו. מכלן משמע שהל"ת והיו"ד שנקשר הלשונה אינן אומיות גמורות ולא היו הלכה למשה מסיו כי אם השי"ן כהקומן רבה (מנחת דף לה: ושם) אלא תשמישי קדושה והכי נמי משמע דלא קרי להו אלא תשמישי קדושה והכי נמי משמע דפרק שני דשנת דר' נח: דפרין והלמך אצ"י שי"ן של תפלין הלכה למשה מסיו ולא פריך קר מן הל"ת והיו"ד ולא קשה מהיחא דמנחת (דף לה: גבי ורלו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליו וירלו ממך ואמרו אלו תפלין שבראש שיש לפרש העטעם של ספן לעולם נבונה של רלש ונלפי' לעולם שפיר אות אבל אומן של יד אינן נראין ואין צהן אות כדמכ"ב והיו לך לאות ודרשין (מנחת דף לו: ולא לאחרים לאות אבל למש' ונלפי' המס דהעטעם היו משום שיש צהן השי"ן והל"ת דהוי רוב אומיות של עדי לפרוש זה קשה (ו) כדמשמע ככל הני שהבאתי דהיו"ד והל"ת לא תשיבי אומיות(ס): מריש' הוה אמינא האי פריסא תשמישי דתשמישי הוא.

תורה אור השלם
1. בה אסר ה' צבאות אלוד ישראל לקח את השקמים והאלה את החרתים המקנה הוה את החרתים את ספר הגילוי הוה נתחם בכלי ירש למען יעמדו ימים רבים. יסמיהו לב יד

תשמישי קדושה הוא ואסור תשמישי דתשמישי הוא כיון דחוינא דעיפי' ליה ומנאי סיפרא עלויה אמינא י'תשמישי קדושה הוא ואסור וזמרתו שרי כורסייא אסיר ואמר רבא האי פריסא דבלה מעעבדיה תיבה וזמרתו שרי לומרשין אסיר ואמר רבא ר' הני ז'ובלי דחומשי וקממרי דספרי תשמישי קדושה ניהו ונגוין פשיטא מהו דתימא הני לאו לכבוד עבדון ל'נטוריו בעלמא עבדי קמ"ל יהואו בי כנישתא דיהודאי רומאי דהוה פתיח לההוא פ'אידרונא דהוה מחית ביה מת והוה בעו כהני למיעל לצלוי' התם אתו אמרו ליה לרבא אמר להו דלו תיבותא אוהבוה דהוה ליה כלי עץ העשוי לנחת לנחת עץ העשוי לנחת אינו מקבל טומאה פ'והוצי' בפני הטומאה אמרו ליה רבנן לרבא והא זמנין דמטלטלי ליה כי מנח ספר תורה עלויה הוה ליה מיטלטלא מלא וריקם אי הכי לא אפשר אמר מר זוטרא למטפחות ספרים שבלו עושין אותן תכריכין למת מצוה וזו היא גניזתן ואמר רבא ספר תורה שבלה יעקב עובכלי חרם שנאמר י'ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים (ואמר) רב פפי משמיה דר' מבי כנישתא לבי רבנן שרי מבי רבנן לבי כנישתא אסיר ורב פפא משמיה דרבא מתני איפכא אמר רב אהא כוותרה

אין יכולין לכתנם מפני העומאה הנכנסת צבית הכנסת דרך הפתח מביית צבית דהיינו חנן במקמת האלות פ'י' משנה ז: דלו סיבוסא. הגניזוה הארון ממקומו: כלי עץ העשוי לנחת. במקום אחד אינו מקבל טומאה דלימקא עליו על נשק לענין טומאה דמכתי וכל כלי עץ או בגד או עור או שק (ויקרא יא) מה שק המטלטל אף עליו על המטלטל. כל דבר המקבל טומאה אינו חוצץ בפני הטומאה: מעטפות ספרים. אף של ס"ת: ואפילו שונה הלכות. כלומר אפילו לא שימש תלמידי חכמים כהש"ס ונגמלה אלא כמשניות ובכרייתות: מני כניסא לבי רבנן.

למישתא ביה שיכרא (א) שפיר דמי רבינא הוה ליה הווא תילא (ב) דבי כנישתא אתא לקמיה דרב אשי אמר ליה מהו למיזועיה אמר ליה זיל זבניה משבעה טובי העיר במעמד אנשי העיר וזרעה רמי בר אבא הוה קא בני כי כנישתא הוה הווא כנישתא עתיקא הוה בעי למיסתריה ותיבא וליבני וכשורי מינה ועיוולי דרתם תריב וקא מיבעיא ליה הא דרב חסדא דאמר רב חסדא לא לאיסתור בי כנישתא עד דבני כי כנישתא אחריתי התם משום פשיעותא כי האי גוונא מאי אתא לקמיה דרב פפא י'ואסר ליה לקמיה דרב הונא י'ואסר ליה אמר רבא יהאי בי כנישתא חלופה חבונה שרי אונורה ומשכונה אסור מאי טעמא קדושה קאי ליבני נמי חלופניהו וכוונניהו שרי אוזופניהו אסור הני מילי בעתיקא אבל בהרתא לית לן בה ואפילו למאן דאמר ה'הומנה מילתא היא ה"מ כגון האורג בגד למת אבל הכא כ'כמווי לאריג דמי וליכא למאן דאמר פ'מתנה פ'לוי' בה רב אחא ורבינא חד אסור וחד ישרי מאן דאסר פ'בהאי תפקע קדושתה ומאן דשרי ליה לאו דהוה ליה הנאה מיניה לא הוה יחיב ליה הדר הוה ליה מתנה כובני תר' תשמישי מצוה גורקין י'תשמישי קדושה נגוין ואלו הן תשמישי מצוה סוכה לולב שופר ציצית ואלו הן תשמישי קדושה דלוסקמי ספרים תפלין וכוונות ותיק של ס"ת ונרתיק של תפלין ורצוצותיהו אמר רבא מריש' הוה אמינא האי כורסיא דמותבי עלויה ס"ת אמינא כיון דחוינא דמותבי עלויה היא פריסא ואמר רבא מריש' הוה אמינא האי פריסא מעעבדיה תיבה וזמרתו שרי לומרשין אסיר ואמר רבא ר' הני ז'ובלי דחומשי וקממרי דספרי תשמישי קדושה ניהו ונגוין פשיטא מהו דתימא הני לאו לכבוד עבדון ל'נטוריו בעלמא עבדי קמ"ל יהואו בי כנישתא דיהודאי רומאי דהוה פתיח לההוא פ'אידרונא דהוה מחית ביה מת והוה בעו כהני למיעל לצלוי' התם אתו אמרו ליה לרבא אמר להו דלו תיבותא אוהבוה דהוה ליה כלי עץ העשוי לנחת לנחת עץ העשוי לנחת אינו מקבל טומאה פ'והוצי' בפני הטומאה אמרו ליה רבנן לרבא והא זמנין דמטלטלי ליה כי מנח ספר תורה עלויה הוה ליה מיטלטלא מלא וריקם אי הכי לא אפשר אמר מר זוטרא למטפחות ספרים שבלו עושין אותן תכריכין למת מצוה וזו היא גניזתן ואמר רבא ספר תורה שבלה יעקב עובכלי חרם שנאמר י'ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים (ואמר) רב פפי משמיה דר' מבי כנישתא לבי רבנן שרי מבי רבנן לבי כנישתא אסיר ורב פפא משמיה דרבא מתני איפכא אמר רב אהא כוותרה

למשיחא ביה שיכרא (א) שפיר דמי רבינא הוה ליה הווא תילא (ב) דבי כנישתא אתא לקמיה דרב אשי אמר ליה מהו למיזועיה אמר ליה זיל זבניה משבעה טובי העיר במעמד אנשי העיר וזרעה רמי בר אבא הוה קא בני כי כנישתא הוה הווא כנישתא עתיקא הוה בעי למיסתריה ותיבא וליבני וכשורי מינה ועיוולי דרתם תריב וקא מיבעיא ליה הא דרב חסדא דאמר רב חסדא לא לאיסתור בי כנישתא עד דבני כי כנישתא אחריתי התם משום פשיעותא כי האי גוונא מאי אתא לקמיה דרב פפא י'ואסר ליה לקמיה דרב הונא י'ואסר ליה אמר רבא יהאי בי כנישתא חלופה חבונה שרי אונורה ומשכונה אסור מאי טעמא קדושה קאי ליבני נמי חלופניהו וכוונניהו שרי אוזופניהו אסור הני מילי בעתיקא אבל בהרתא לית לן בה ואפילו למאן דאמר ה'הומנה מילתא היא ה"מ כגון האורג בגד למת אבל הכא כ'כמווי לאריג דמי וליכא למאן דאמר פ'מתנה פ'לוי' בה רב אחא ורבינא חד אסור וחד ישרי מאן דאסר פ'בהאי תפקע קדושתה ומאן דשרי ליה לאו דהוה ליה הנאה מיניה לא הוה יחיב ליה הדר הוה ליה מתנה כובני תר' תשמישי מצוה גורקין י'תשמישי קדושה נגוין ואלו הן תשמישי מצוה סוכה לולב שופר ציצית ואלו הן תשמישי קדושה דלוסקמי ספרים תפלין וכוונות ותיק של ס"ת ונרתיק של תפלין ורצוצותיהו אמר רבא מריש' הוה אמינא האי כורסיא דמותבי עלויה ס"ת אמינא כיון דחוינא דמותבי עלויה היא פריסא ואמר רבא מריש' הוה אמינא האי פריסא מעעבדיה תיבה וזמרתו שרי לומרשין אסיר ואמר רבא ר' הני ז'ובלי דחומשי וקממרי דספרי תשמישי קדושה ניהו ונגוין פשיטא מהו דתימא הני לאו לכבוד עבדון ל'נטוריו בעלמא עבדי קמ"ל יהואו בי כנישתא דיהודאי רומאי דהוה פתיח לההוא פ'אידרונא דהוה מחית ביה מת והוה בעו כהני למיעל לצלוי' התם אתו אמרו ליה לרבא אמר להו דלו תיבותא אוהבוה דהוה ליה כלי עץ העשוי לנחת לנחת עץ העשוי לנחת אינו מקבל טומאה פ'והוצי' בפני הטומאה אמרו ליה רבנן לרבא והא זמנין דמטלטלי ליה כי מנח ספר תורה עלויה הוה ליה מיטלטלא מלא וריקם אי הכי לא אפשר אמר מר זוטרא למטפחות ספרים שבלו עושין אותן תכריכין למת מצוה וזו היא גניזתן ואמר רבא ספר תורה שבלה יעקב עובכלי חרם שנאמר י'ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים (ואמר) רב פפי משמיה דר' מבי כנישתא לבי רבנן שרי מבי רבנן לבי כנישתא אסיר ורב פפא משמיה דרבא מתני איפכא אמר רב אהא כוותרה